

POSTANOWIENIE

Dnia 19 sierpnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **W. B.**

skazanego za czyn z art. 148§1 k.k. w zw. z art. 25§2 k.k. i w zw. z art. 31§2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 19 sierpnia 2020r.

zażalenia obrońcy skazanego

na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 lipca 2020r., sygn. akt IV KK 175/19, o zastosowaniu wobec skazanego środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania

na podstawie art. 437§1 k.p.k.

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Skarżący w swym zażaleniu wskazał, przede wszystkim na to, że w jego ocenie na obecnym etapie procesu, zwłaszcza mając na względzie okres odbytej już przez oskarżonego kary, nie zachodzi obawa ani matactwa ani innego utrudniania postępowania. W tym też kontekście odmiennie niż uczynił to Sąd Najwyższy ocenić należy surowość kary grożącej oskarżonemu.

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Bezspornie podstaw do stosowania wobec oskarżonego najsurowszego środka zapobiegawczego jakim niewątpliwie jest tymczasowe aresztowanie, należy upatrywać w przesłankach wskazanych w art. 258§2 k.p.k. Wprost wynika to z

uzasadnienia zaskarżonego postanowienia. Oskarżonemu przypisano bowiem popełnienie zbrodni, a Sąd I Instancji wymierzył za nią karę powyżej 3 lat pozbawienia wolności. W rozumieniu tego przepisu możliwe jest zatem w niniejszej sprawie stosowanie tymczasowego aresztowania uzasadnione grożącą oskarżonemu surową karą.

W przyszłości w tej sprawie jest możliwe oczywiście wydanie orzeczenia łagodniejszego niż zapadłe w Sądzie Okręgowym, ale trudno też nie dostrzec tego, że wyrok Sądu Apelacyjnego został uchylony w następstwie kasacji Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego wniesionej na niekorzyść W. B. (w stosunku do całości wyroku Sądu Odwoławczego), a jednocześnie, wniesiona na jego korzyść kasacja obrony została oddalona i uznana za oczywiście bezzasadną.

Powyższe nakazuje też w innym świetle postrzegać przesłankę możliwego utrudniania postępowania w sprawie.

Trudno też mówić o zaleceniach Sądu Najwyższego co do kary, na co powołuje się obrona w swym zażaleniu, skoro nie zostało jeszcze sporządzone pisemne uzasadnienie wyroku. Nic jednak oczywiście nie stoi na przeszkodzie temu, aby kwestię tę podnieść we wniosku o zmianę środka zapobiegawczego, gdy Sąd Kasacyjny zajmie w tym przedmiocie jasne stanowisko, zwłaszcza że dopiero wówczas możliwe będzie ocenienie tej sytuacji również w kontekście podanego nowego terminu ponowionej rozprawy apelacyjnej.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.